

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 876/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר: אברהם יוסף

נגד

המשיבות: 1. המועצה המקומית גן יבנה
2. ישיבת אחוזת יעקב בגן יבנה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: עו"ד מרדכי נשיא
בשם המשיבות: עו"ד חן רזיאל ברק

פסק-דין

השופט ג' קרא:

1. בעתירה שלפנינו מבקש העותר את ביטולה של הפקעה אשר בוצעה על ידי מועצה מקומית מכוח סמכותה לפי סעיפים 189 ו-190 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה), אשר הודעה עליה פורסמה לפי סעיפים 5 ו-7 לפקודת הקרקעות (רכישה לצרכי ציבור), 1943, ולחלופין כל סעד אחר כפי שימצא בית המשפט לנכון.

2. המשיבה 1 ביקשה לדחות את העתירה על הסף, הן משום שהסמכות לדון בה נתונה לבתי משפט אחרים, והן מחמת התיישנות, מניעות ושיהוי. עוד נטען כי יש לדחות את העתירה גם לגופה בהעדר עילה להתערבות בהחלטת ההפקעה. המשיבה 2 ביקשה גם היא לדחות את העתירה, הן על הסף מחמת חוסר נקיון כפיים, השתק ושיהוי, והן לגופה. משנתבקשה תגובתו לטענה בדבר קיומו של סעד חלופי, טען העותר כי לבית-המשפט הגבוה לצדק, לכל הפחות, סמכות מקבילה לדון בעתירה ועל כן אין לקבל את

טענת חוסר הסמכות. לחלופין, ביקש העותר כי ככל שימצא כי אין מקום לדון בעתירה, היא תועבר לבית המשפט לעניינים מינהליים ולא תידחה.

3. לאחר בחינת הדברים, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף.

כידוע, כלל הוא כי בית משפט זה יימנע מלדון בעניין מקום שבו קיים בידי עותר סעד חלופי (ראו, למשל, בג"ץ 8453/17 פלוני נ' ועדת הערר הרפואית על פי תקנות מס הכנסה (24.6.2018)). סעיף 5(1) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 (להלן: החוק) קובע כי בית משפט לעניינים מינהליים ידון בעתירה נגד החלטה של רשות או של גוף המנוי בתוספת הראשונה בענין המנוי בתוספת הראשונה. פרט 10(א) לתוספת הראשונה לחוק קובע "עניני תכנון ובניה לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, למעט לפי פרק י': פיקוח, אכיפה ועונשין, ולפי חוק לקידום הבנייה במתחמים מועדפים לדירור (הוראת שעה), התשע"ד-2014, ולמעט החלטות שעניינן תכנית מיתאר ארצית או מחוזית והחלטות שר הפנים או שר האוצר". בענייננו, כאמור, בוצעה ההפקעה מכוח סעיפים 189 ו-190 לחוק התכנון והבניה, ועניינה אינו נופל לגדר אחד החריגים המפורטים בפרט 10(א) לחוק. על כן, הסמכות נתונה לבית-המשפט לעניינים מינהליים (ראו והשוו: בג"ץ 4519/03 מחבר נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (24.7.2003) (להלן: עניין מחבר)).

4. כאמור, ביקש העותר כי אם יימצא שהסמכות לדון בעתירה אינה נתונה לבית-המשפט הגבוה לצדק, אזי, נורה על העברתה לבית המשפט המתאים ולא על דחייתה. כאמור בעניין מחבר, אין מדובר בהעברה בשל חוסר סמכותו העניינית של בית-המשפט הגבוה לצדק, אלא בדחייה על הסף בשל קיומו של סעד חלופי, ועל כן לא ניתן להיעתר לבקשה זו.

5. סוף דבר, העתירה נדחית על הסף. בנסיבות העניין, העותר ישלם שכר טרחת עורך דין בסך 3,500 ש"ח לכל אחת מהמשיבות (סך כולל של 7,000 ש"ח).

ניתן היום, י"ג בניסן התשע"ט (18.4.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט